

A. ANTECEDENTS I CONTEXTUALITZACIÓ

A. ANTECEDENTS I CONTEXTUALITZACIÓ	1
AI. INTRODUCCIÓ	5
1 INTRODUCCIÓ	9
1.1 L'ÀMBIT.....	11
1.2 MEDI NATURAL I PAISATGE DE LA SERRALADA DE MARINA.....	13
1.2.1 MEDI NATURAL.....	13
1.2.2 EL PAISATGE.....	14
1.3 L'OCUPACIÓ HUMANA.....	17
1.3.1 EVOLUCIÓ DELS USOS DEL SÒL EN ELS ÚLTIMS ANYS.....	18
1.4 DADES GENERALS DEL PARC NATURAL DE LA SERRALADA DE MARINA.....	19
1.4.1 GESTIÓ DEL PARC.....	19
1.4.2 ELS MUNICIPIS DEL PARC.....	19
1.4.3 RÈGIM DE PROPIETAT DE LA SUPERFÍCIE DEL PARC NATURAL.....	20
A2. MARC NORMATIU DE L'ÚS PÚBLIC	21
2 MARC NORMATIU DE L'ÚS PÚBLIC	23
2.1 EL PLA ESPECIAL DEL PARC.....	23
2.1.1 OBJECTIUS.....	23
2.1.2 NORMATIVA I ZONIFICACIÓ.....	23
2.1.3 ORDENANCES DEL PLA ESPECIAL.....	26
2.2 LA LLEI D'ESPAYS NATURALS I EL DECRET DE CREACIÓ DEL PEIN.....	30
2.2.1 LA LLEI 12/1985, D'ESPAYS NATURALS.....	30
2.2.2 DECRET 328/1992, PEL QUAL S'APROVA EL PLA D'ESPAYS D'INTERÈS NATURAL.....	30
2.3 L'ÚS SOCIAL A LA LEGISLACIÓ SECTORIAL I ESPECÍFICA.....	31
2.3.1 REGULACIÓ ESPECÍFICA.....	31
2.3.2 REGULACIÓ SECTORIAL.....	33
2.4 RECULL DE NORMATIVA.....	35

AI. INTRODUCCIÓ

AI. INTRODUCCIÓ	5
1 INTRODUCCIÓ	9
1.1 L'ÀMBIT.....	11
1.2 MEDI NATURAL I PAISATGE DE LA SERRALADA DE MARINA.....	13
1.2.1 MEDI NATURAL.....	13
1.2.2 EL PAISATGE.....	14
1.3 L'OCUPACIÓ HUMANA.....	17
1.3.1 EVOLUCIÓ DELS USOS DEL SÒL EN ELS ÚLTIMS ANYS.....	18
1.4 DADES GENERALS DEL PARC NATURAL DE LA SERRALADA DE MARINA.....	19
1.4.1 GESTIÓ DEL PARC.....	19
1.4.2 ELS MUNICIPIS DEL PARC.....	19
1.4.3 RÈGIM DE PROPIETAT DE LA SUPERFÍCIE DEL PARC NATURAL.....	20

1 INTRODUCCIÓ

L'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona té la missió de gestionar els 12 espais naturals que formen la Xarxa de Parcs Naturals, entre els que es troba el Parc de la Serralada de Marina. El model de planificació territorial que promou l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona vol garantir l'equilibri del territori, mitjançant tres paràmetres: l'equitat (afavorint la cohesió social), el desenvolupament econòmic (fent el territori més competitiu) i l'ecologia (garantint la qualitat mediambiental).

Dins aquest marc el Parc de la Serralada de Marina és gestionat pel Consorci del Parc de la Serralada de Marina segons el Pla Especial de protecció i millora del Parc de la Serralada de Marina, que va ser aprovat el 12 de d'abril del 2002, l'àrea protegida es de 2.086 ha. El Consorci del Parc de la Serralada de Marina és una entitat pública de caràcter associatiu, sense ànim de lucre i amb personalitat jurídica pròpia, constituïda l'any 1997, i formada per la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i els Ajuntaments de Badalona, Montcada i Reixac, Santa Coloma de Gramenet, Tiana i Sant Fost de Campsentelles.

La mateixa unitat geogràfica, la Serralada litoral, conté dos parcs, el Parc de Serralada de Marina, i el de la Serralada Litoral. Així doncs aquests espais tenen una situació i problemàtica comú. Es tracta d'un entorn molt periurbà degut al creixement urbà de les últimes dècades en tota la zona costanera entre Barcelona i Mataró i en el mateix tram del Vallès. Aquest procés ha portat a una gran ocupació del sòl de la Serralada i l'espai que ha estat objecte de la protecció a través de la figura de Parc és molt reduït i fraccionat, concentrat en les zones més altes de la Serralada i molt sotmès a processos de degradació periurbans. Aquesta situació també ha portat a canvis en els usos del sòl, passant d'espais més agraris i forestals cap a zones d'usos urbans amb necessitat de vocació per a l'ús social i el lleure.

Els dos parcs de la serralada, Parc de Marina i Parc de Litoral, a part de la problemàtica comuna, també comparteixen part del territori que gestionen. Els municipis de Tiana i Badalona, formen part del Parc de Marina, però també estan inclosos a l'espai PEIN, gestionat pel Parc de Serralada Litoral. Així, ens trobem que hi ha dos dels municipis que formen part dels dos Parcs i que estan sotmesos a dos Plans Especials, el del Parc de Marina, i el de l'espai PEIN de La Conreria- St. Mateu- Cèlles. Cal aclarir que, a la pràctica, els espais del parc corresponents als municipis de Tiana i Badalona, són gestionats pel Parc de Marina, a més és a Tiana on hi ha l'oficina del Parc de Marina. Així doncs en el present Pla d'Ús Públic s'inclouen aquests dos municipis.

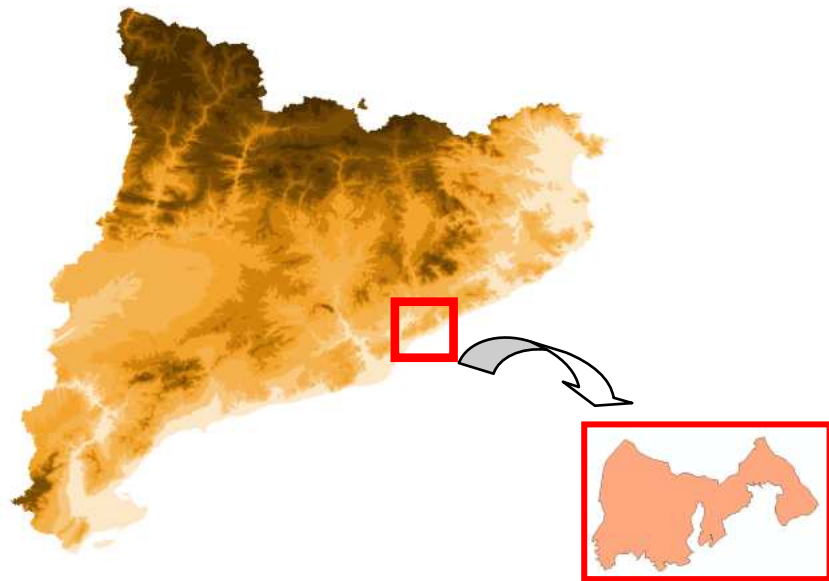
La Xarxa de Parcs de la Diputació de Barcelona, i per tant també el Parc de Serralada de Marina, dona un paper important en l'ús públic. L'objectiu principal d'aquesta és preservar i millorar el patrimoni natural i cultural a partir la ordenació dels usos que s'hi donen i del foment d'activitats econòmiques sostenibles. A més, en específic, pretén donar garantia, atenció i ordenació a l'ús social dels espais naturals, fomentant el seu coneixement i l'educació ambiental. Per aquest motiu els dos òrgans tenen programes educatius comuns en funcionament des de fa uns anys i han dut a terme actuacions per desenvolupar o millorar l'ús públic al llarg dels anys, fomentar la implicació de les poblacions locals, i minimitzar els possibles impactes negatius. Això dona un marc sòlid amb el que enfrontar aquests canvis de gestió de l'ús públic en el Parc.

Actualment des de la Diputació de Barcelona s'està impulsant la redacció dels Plans d'Ús Públic en els parcs de la seva Xarxa. L'objectiu d'aquests és ordenar i regular l'ús públic de cada parc, i establir un programa d'acció per als pròxims anys per aconseguir-ho. Així doncs, el present document pretén analitzar els diferents aspectes de l'ús públic del Parc de Serralada de Marina, per tal de diagnosticar aquells aspectes sobre els que cal actuar i avaluar-los. Amb aquesta feina contrastada amb els principals actors del Parc, es construirà un pla d'acció i una normativa per a la regulació de l'ús públic dins el Parc.

1.1 L'ÀMBIT

L'àmbit d'actuació del Pla d'Ús Públic és el Parc de la Serralada de Marina, ubicat geogràficament en la zona que correspon a l'extrem meridional de la serralada de Marina, en el sector conegut com la Serra de la Conreria. Aquesta serra segueix en paral·lel el traçat de la costa mediterrània, de sud-oest a nord-est. Tot i que l'àrea compresa en el Pla Especial no assoleix una gran altitud — 485 m d'altitud màxima de la serra al turó de Galzeran—, té una destacada importància geogràfica, ecològica, paisatgística i territorial per la seva ubicació entre la plana del Vallès i la línia de la costa.

Figura 1.1.1 Ubicació Parc Natural en el context de Catalunya

Font: Elaboració pròpia

L'àmbit del Parc, és doncs, l'àmbit del Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de Serralada de Marina, que correspon a una zona de 2.086 hectàrees que inclou part dels termes municipals de Tiana, Badalona, Santa Coloma de Gramenet i Montcada i Reixac. Però tot i això hi ha algunes característiques especials que cal comentar:

- El municipi de Sant Fost de Campsentelles, tot i que el seu terme municipal no està inclòs dins el Pla Especial, forma part del Consorci del Parc de la Serralada de Marina, i per aquest motiu també es parcialment gestionat des de l'Oficina Tècnica del Parc.
- Els municipis de Tiana i Badalona també formen part del Parc de la Serralada de la Serralada Litoral. Per acord de les dues oficines dels Parcs la gestió directa d'aquests es realitza des del Parc de Marina.

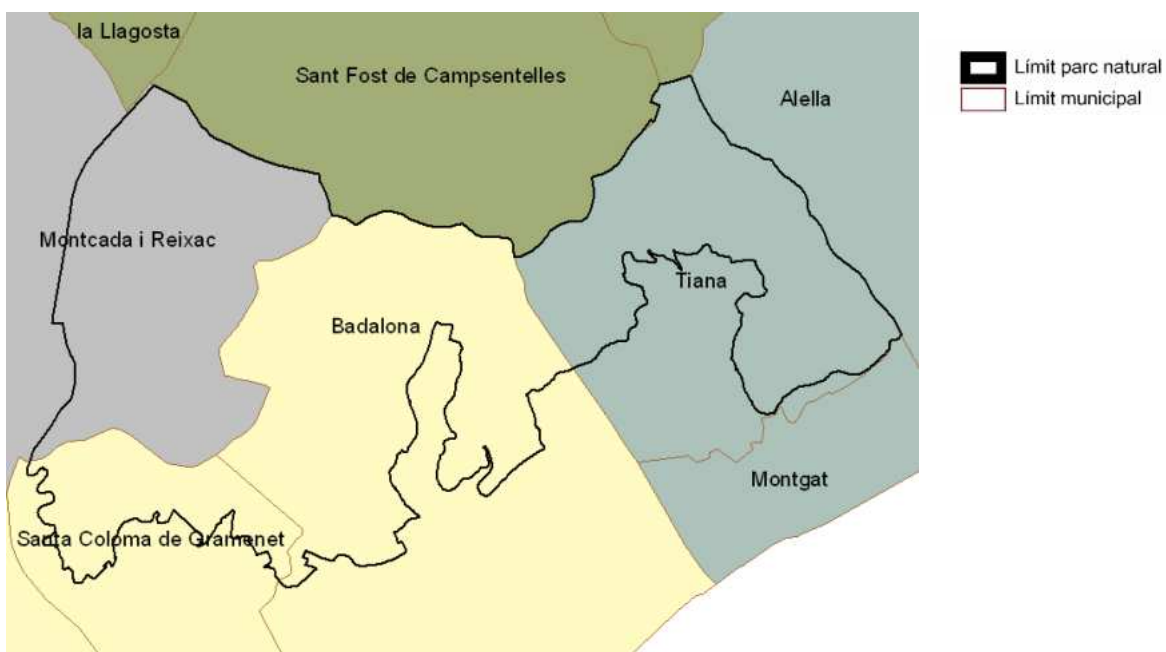
Davant de la situació existent s'acorda amb la direcció dels dos Parcs que el present Pla d'Ús Públic inclourà tots els aspectes de l'ús públic inclosos dins els termes de Tiana i Badalona i aquests seran exclosos del mateix Pla d'Ús Públic del Parc de la Serralada Litoral, amb l'objectiu de no duplicar informació. Per altra banda el present Pla també tindrà en compte l'ús públic dins el municipi de Sant Fost de Campsentelles, on, però, la normativa no serà aplicable.

Després d'aquestes consideracions prèvies es pot determinar que els municipis que formen part del Pla d'Ús Públic són:

- Tiana
- Badalona
- Santa Coloma de Gramanet
- Montcada i Reixac
- Sant Fost de Campsentelles

A continuació s'exposa gràficament la superfície del Parc, on, si fem la distribució de la superfície del parc per comarques, un 29,89% de la superfície forma part del Vallès Occidental, un 44,89% del Barcelonès, un 25,18% del Maresme i un 0,04% del Vallès Oriental.

Figura 1.1.2 Municipis i comarques que integren el parc natural

Font: Elaboració pròpia

1.2 MEDI NATURAL I PAISATGE DE LA SERRALADA DE MARINA

1.2.1 MEDI NATURAL

Per la caracterització del medi natural de l'espai protegit en el present document s'han contemplat tres factors: morfologia, vegetació i la fauna.

La singularitat morfològica predominant a la Serralada de Marina són els relleus suaus i arrodonits dels seus turons. Pel que fa les parts més baixes de la serra, hi predominen les rieres i torrents mediterranis, de gran interès paisatgístic, natural i territorial.

Es diferencien dues tipologies de sistemes boscosos segons les dues vessants de les muntanyes. A la vessant obaga del Vallès, més humida s'hi troben alzinars (*Viburno tino-Quercetum ilicis*) i rouredes (*Quercus petraea*). Però la formació més abundant és l'alzinar litoral esclarissat (*Quercetum ilicis galloprovinciale arbutetosum*), acompanyat de brolla d'estepes i bruc boal (*Cisto-Saethamnethum catalaunicum*). A les zones més degradades es troba romaní (*Rosmarinus officinalis*) i gatosa (*Ulex pavidiflorus*).

Pel que fa la vessant de soler, és més seca i eixuta, amb un creixement més lent i amb una regeneració també lenta. Aquí també predomina l'alzinar esclarissat, però amb menor frondositat i més degradat. L'acompanyen taques de garriga (*Rhamno-Quercion cocciferae*), sobretot a les carenes. En general, doncs, en aquestes zones hi predominen les comunitats arbustives i herbàcies.

Un aspecte molt important al parc són les rieres i torrents mediterranis, amb formacions vegetals de ribera que creen una xarxa de connectors biològics arreu del parc. El manteniment d'aquestes rieres garanteix els fluxos entre les zones del parc. Les principals comunitats d'aquestes formacions són l'alocar (*Vitex agnus-castus*), a la vessant costanera, el vern (*Alnus glutinosa*), l'avaller (*Corylus avellana*) i el roure martinenc (*Quercus humilis*), a la vessant del Besòs.

Els alocars són la comunitat més especial de tot el Parc de Serralada de Marina, ja que a Catalunya només hi ha dues zones on es puguin trobar aquestes formacions, una al baix Ebre i l'altra a la Serralada Marina i Litoral. Aquesta comunitat està formada per l'alocar (*Vitex agnus-castus*), el magraner (*Punica granatum*), l'òlbia (*Lavatera alba*), la barretera (*Petasites fragrans*) i la vinca grossa (*Vinca major*). Tot i ser una de les comunitats més especials, es troba força degradada en algunes zones del Parc, a causa d'espècies invasives com el canyar i la bardissa. Pren importància l'alocar de la riera de Canyet i l'alocar de Sant Jeroni de la Murtra, amb dimensions entre els 200 i 300 m, respectivament.

Pel que fa als ocells, a la vessant obaga hi predomina la fauna forestal de zones arbustives altes. En els ambients frescos i humits d'influència eurosiberiana es localitza fauna eurosiberiana de gran raresa a la zona. A la vessant costanera, amb un clima semi àrid mediterrani, i amb importants períodes d'insolació hi predominen espècies faunístiques pròpies d'espais oberts i s'han de destacar alguns ocells migratoris transsaharians com, el còlit ros (*Oenanthe*

hispanica), el tallarol em mascarar (*Sylvia hortensis*), el capsigrany (*Lanius senator*) i el trobat (*Anthus campestris*).

Els rèptils i amfibis hi són representats, tot i que es troben en regressió.

Entre els mamífers abunden els eriçons (*Erinaceus europaeus*), l'esquirol (*Sciurus vulgaris*) i el ratolí de bosc (*Apodemus foina*). Però s'ha detectat també la presència de la guilla (*Vulpes vulpes*), la fagina (*Martes foina*), el toixó (*Meles meles*), la geneta (*Genetta genetta*) i el senglar (*Sus scrofa*).

Un dels elements faunístics més importants del Parc són les papallones. El Parc participa en el programa de seguiment de les poblacions de ropalòcers (Butterfly Monitoring Scheme) que permet controlar la dinàmica de la població de papallones diürnes i és considerat com a indicador de l'estat general del sistema. A l'àmbit de la Serralada de Marina hi trobem unes 50 espècies diferents de papallones diürnes. Les més abundants són, *Pieris bathseba*, *Calliphrys rubi*, *Glaucopsyche melanops*, *Parage aegeria*, *Saturnia sculi*, *Lasiomata megera*.

Existeixen, així, formacions d'interès, per la diversitat faunística i florística, tant per la raresa, com per la vulnerabilitat i singularitat, aquestes són les brolles, les garrigues i màquies.

1.2.2 EL PAISATGE

Segons la definició que estableix el Conveni Europeu del Paisatge (CEP) el paisatge designa una part de territori tal com la percep la població, el caràcter de la qual resulta de l'acció i interacció de factors naturals i/o humans. D'aquesta definició s'extreu que el paisatge és dinàmic i és el resultat d'un conjunt de factors, tant naturals com a "humans" que són difícils de controlar. Però a més de la descripció física en el paisatge intervé l'observador. És a dir, l'espai físic, resultat de la interacció que ha tingut lloc al llarg dels anys de l'activitat humana i els agents biòtics i abiòtics sobre el medi físic, més la percepció donen el paisatge.

Són múltiples els elements que integren el concepte de paisatge: formacions forestals, flora, fauna, elements geomorfològics, elements històrico-culturals que formen part dels canvis que s'han succeït en el territori pel pas de l'ocupació humana, construccions religioses, monuments, pous,...

El paisatge de la Serra ha estat, i és, modelada pels agents atmosfèrics, el vent, l'aigua i la diferència de temperatures. Aquesta barreja de factors dona l'aspecte característic del Parc, amb una vegetació bastant en les vessants del parc, el relleu arrodonit i amb carenes abruptes i amb pendents forts. L'erosió d'aquestes roques provoca formacions de sorres riques en sauló, que queden acumulades a les valls aplanades. Aquest procés té com a resultat la formació de xaragalls als pendents sense vegetació. A més, el Parc compta amb diversos afloraments rocallosos i modelats granítics.

Imatge del Parc de Marina des del mirador de la Cornisa al Parc de Serralada Litoral.

L'antropització de la serralada és un dels factors claus a l'hora de descriure el paisatge de la Serra. El paisatge és agrícola en estat d'abandonament, però tot i això encara es troben algunes explotacions agrícoles en funcionament. En les zones limítrofes s'hi troben urbanitzacions i barrriades de les poblacions circumdants al parc, i activitats econòmiques periurbanes o marginals. Un gran impacte paisatgístic del Parc és la Pedrera de La Vallesana, actualment en funcionament i que es pot observar des de molts punts.

Els turons de Puig Castellar (303m), del Pi Candeler (451m), del Reig (371), de Galzeran (485m), conformen una carena paral·lela al mar que segueix cap a Sant Mateu i el Corredor i arriba fins a la Tordera. La serralada compta amb diversos camins careners, que uneixen els esmentats turons i que constitueixen en si mateixos extraordinaris itineraris paisatgístics. La visió d'aquests pics des de les planes i la costa formen els perfils característics del massís. Un altre tret característic són les ermites sobre els turons, visibles des de la plana o la costa.

L'àmbit del parc té una conca visual molt àmplia, oberta a milions d'habitants de les ciutats del voltant i visible des de les principals infraestructures viàries. Això es fa especialment patent a les parts més altes de la serra i al vessant marítim, on la fragilitat és màxima. Les grans conques visuals esmentades converteixen la Serra en una talaia excepcional sobre el conjunt de l'Àrea Metropolitana, alguns dels clàssics miradors són els dels turons de Turó d'en Mata, Donadeu, Moià, Galzeran o Puig Castellar.

Taula 1.2.1 Resum de les principals característiques del Paisatge del Parc

Principals components del Paisatge	
Elements del paisatge:	Turons i camins amb vegetació arbustiva que formen miradors amb una gran visual. Xaragalls i rieres estacionals. Les formacions rocoses granítiques i el sauló són les més abundants. Destaca el Monestir de Sant Jeroni de la Murtra i les diferents ermites repartides pel Parc, així com masos dispersos. Urbanitzacions en les vores del Parc. Vies d'accés principals que les travessa, la B-20, la C-33, BV-5011 i la B-

Principals components del Paisatge	
	500.
Formes:	La forma de la serralada de Marina és arrodonida i suau, gràcies a l'erosió soferta, però tot i així des taca abrupte sobre el nivell del mar.
Característiques:	Els colors característics són els de la roca granítica. La vegetació arbustiva, en una vessant i vegetació més frondosa a l'altre, donant com a resultat una combinació de colors marronosos i carenes de color verdós perenne de les alzines i pins.
Estructures:	L'entorn és majoritàriament antròpic, i hi ha gran diversitat en les estructures vegetals.
Visibilitat	
Conques visuals:	Des dels principals turons es té una gran conca visual, podent-se observar el Maresme, la Plana del Vallès, el Montseny, Montserrat, la serralada litoral, i les poblacions costaneres, des de Mataró fins a Barcelona. Igualment la Serralada de Marina és observable des d'aquests punts.
Principals punts d'observació:	Els miradors, les pistes panoràmiques i els turons.
Valoració paisatgística	
Valors del paisatge:	<p>Ecològic. Valor que integra tot el valor naturals dels hàbitats boscos, els rocams, i els hàbitats que conté.</p> <p>Geogràfic. Espai de referència geogràfica entre la plana del Vallès i la costa.</p> <p>Històric. La serralada de Marina ha format part de la història dels municipis que li són més propers.</p> <p>Cultural. Espai que conté monuments d'interès històric i cultural (Monestir de Sant Jeroni de la Murtra, la Cartoixa de Montalegre, diverses ermites, diversos poblats ibèrics,...)</p> <p>Social. Zona d'esplai i lleure per a ls habitants de ls municipis més pròxims al parc.</p> <p>Productiu. Històricament ha estat una zona agrícola i on s'han explotat els boscos (fusta, carbó,...). Avui en dia encara hi ha activitat agrícola intensiva en forma d'hivernacle.</p> <p>Identitari. Les poblacions properes se senten identificades per la proximitat de la muntanya entre la plana del Vallès i la costa.</p> <p>Religiós. Espai on es troba el Monestir de Sant Jeroni de la Murtra, la cartoixa de Montalegre i diverses ermites (Sant Pere de Reixac, Sant Cebrià, Sant Onofre, Sant Climent...)</p>
Fragilitats:	<p>Gran visibilitat</p> <p>Alta freqüentació</p> <p>Fàcil accessibilitat</p> <p>Processos de periurbanització i urbanització en els límits</p> <p>Elevat risc d'incendi</p> <p>Alta antropització</p>

Font: elaboració pròpia

1.3 L'OCUPACIÓ HUMANA

L'ocupació humana a l'entorn de l'espai que ocupa actualment el Parc de Serralada de Marina ha estat considerable al llarg de tota la història. Unes mostres d'aquestes ocupacions són els poblats ibèrics de Puig Castellar, del turó de les Maleses i del turó d'en Boscà. En aquests poblats s'hi han trobat restes de zones d'agricultura i ramaderia, ceràmica i monedes. Això demostra el fet que aquesta zona de la serralada es manté activament ocupada i econòmicament explotada des dels primers pobladors catalans.

De l'època de la romanització també ens queden vestigis importants. Durant aquell temps, Badalona (*Baetulo*) va experimentar una creixença important en la seva població rural. Dominaven les cases aïllades i els centres agrícoles. Alguns d'aquests centres agrícoles han perdurat en el temps en forma de masies. El cas més clar i important és Can Sant-Romà (o Senromà), però també altres com Can Butinyà, Can Mora, Can Pujol i Mas Boscà.

Les invasions sofertes durant la decadència romana, i les successives per part de visigots i més tard pels àrabs, van provocar que l'assentament humà es traslladés a l'altre vessant de la serralada, a la part vallesana.

L'època romànica també deixa empremta, amb les esglésies i ermites repartides en el territori dominat per la Serra, un exemple n'és Sant Pere de Reixac, a Sant Fost de Campsentelles. En aquesta època es construeix el monestir de Sant Jeroni de la Murtra, juntament amb les ermites de Sant Onofre i Sant Climent. Un altre nucli religiós i molt important és la Cartoixa de Montalegre dels monjos que exerciren el poder feudal a Santa Perpètua, Cabrenys, Sant Fost i Martorelles, i actualment encara en funcionament, tot i que restringit a l'ús públic.

A finals de l'edat mitjana, la serralada es convertí en el lloc predilecte dels senyors de Barcelona, per a fer-hi estades de caça, donat que hi havia boscos frondosos amb senglars, ossos i cérvols. Aquests compraren masies i construïren noves finques arreu de la serralada. Una de les edificacions d'aquesta època és Can Miravitges (sXV), i d'altres com Torribera (sXV), Can Mojà (sXIV) i la Torre Codina (sXIV). Aquest estat de segona residència va perdurar fins al segle XX.

Durant aquest últim segle, i degut a la gran creixença de les ciutats, les urbanitzacions, els blocs de pisos, etc..., els boscos i conreus han anat perdent superfície, com ençant per les parts baixes i estenent-se amunt gairebé fins la carena. Un exemple d'aquesta extensió el trobem al municipi de Santa Coloma de Gramenet, on els blocs de pisos arriben a cotes força altes de la serralada, i al límit de l'actual Parc.

Aquesta ocupació de les falques de la serra ha creat un impacte sobre la vegetació i la fauna que habitaven els boscos en èpoques passades, els usos de la serra han variat, tal i com es mostra en l'apartat següent, han disminuït les zones de conreu i boscos, la zona urbana i d'urbanització dispersa ha augmentat i els usos periurbans i marginals s'han estès per la serra. Es tracta d'un espai amb una alta accessibilitat i per tant també altament freqüentat.

1.4 DADES GENERALS DEL PARC NATURAL DE LA SERRALADA DE MARINA

1.4.1 GESTIÓ DEL PARC

A continuació es resumeix la informació més rellevant de la gestió del Parc.

Taula 1.4.1 Principals dades de la gestió del Parc

Òrgan gestor	Consorti del Parc de Serralada de Marina
Any de declaració	1997
Document rector (any)	El Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina (2002)
Director del Parc	Lluís Velasco Batlle
Oficina del Parc	Ctra. B-500, km 6. 08391 Tiana Tel. 933 956 336

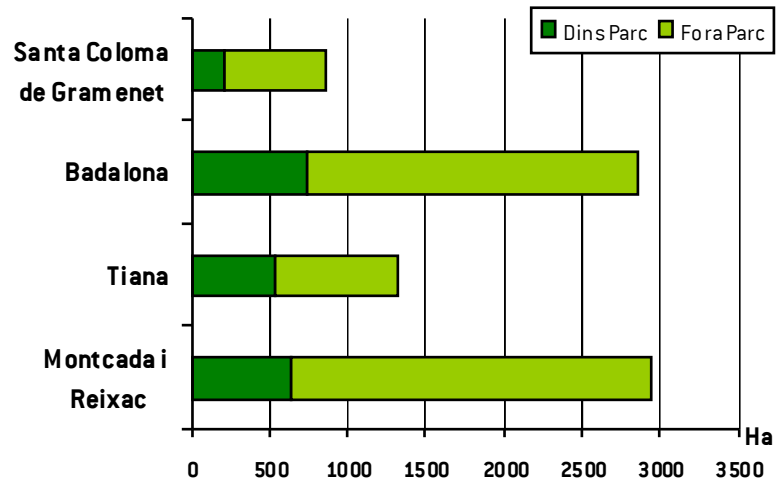
Font: web de la Serralada de Marina

1.4.2 ELS MUNICIPIS DEL PARC

El Parc conté territori de 5 municipis, la superfície de cada municipi que es troba inclosa dins l'espai natural protegit es presenta de forma gràfica a la figura següent. El municipi de Sant Fost de Campsentelles no queda inclòs en el gràfic, ja que tot i estar inclòs en el Consorci de gestió no té superfície dins el Parc.

Figura 1.4.1 Distribució de la superfície del parc per municipis

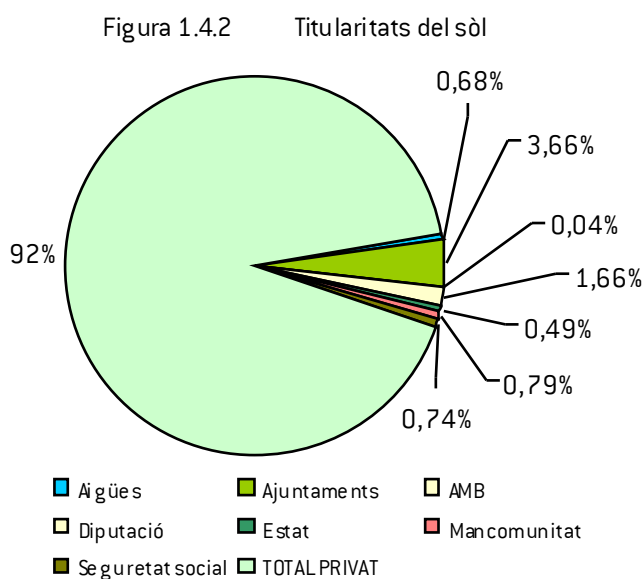
Font: Elaboració pròpia a partir de la cartografia del Pla Especial del Parc de Marina

La major part de la superfície del parc correspon al municipi de Badalona, tot i que Montcada i Reixac també té un pes important. Santa Coloma de Gramanet és el municipi amb menys superfície de parc. Finalment, el municipi de Tiana és el que té menys superfície dins el Parc, espai que també forma part del PEIN la Conrerria-Sant Mateu-Cellecs.

1.4.3 RÈGIM DE PROPIETAT DE LA SUPERFÍCIE DEL PARC NATURAL

Pel que fa al règim de la propietat, tan sols un 8% és de titularitat pública, sent un 1,66% de la Diputació de Barcelona i un 3,66% dels Ajuntaments que integren el Parc. La superfície de titularitat privada correspon al 92% de la superfície total del Parc.

A la següent gràfica es mostra la repartició de les propietats del sòl segons els seus titulars. Hi ha 8 tipologies de titulars, 7 de les quals són públiques. La informació ha estat extreta de la cartografia del Pla Especial del Parc de Serralada de Marina.

Font: Cartografia del Pla Especial de Serralada de Marina.

La principal finca pública és Torribera (antic psiquiàtric) en Santa Coloma propietat de la Diputació.

A2. MARC NORMATIU DE L'ÚS PÚBLIC

2 MARC NORMATIU DE L'ÚS PÚBLIC

2.1 EL PLA ESPECIAL DEL PARC

2.1.1 OBJECTIUS

El Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina va ser aprovat en el Ple en data 16 d'abril de 2002 i publicada la seva aprovació en el DOGC núm. 3.642 de 24 de maig de 2002.

L'espai comú als Parcs de Serralada de Marina i Serralada Litoral van ser objecte de protecció, a iniciativa del Parlament de Catalunya, a través de l'aprovació del "Pla d'Espais d'Interès Natural", decret 328/1992 de 14 de desembre en l'espai de La Conreria-Sant Mateu-Céllecs. El Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de La Conreria-Sant Mateu-Céllecs va ser aprovat definitivament el 25 de maig del 2004, redactat amb la conformitat amb el que estableix la Llei 12/1985, d'espais naturals, i publicat en el DOGC núm. 4154 de 15 de juny de 2004.

El present document i per al Parc de Serralada de Marina es centrà el primer document, que és el que també pren l'òrgan de gestió del Consorci del Parc de la Serralada de Marina.

L'objectiu del Pla Especial del Parc de Serralada de Marina és preservar i millorar el patrimoni natural i cultural. Els objectius generals del Pla especial són

- Preservar i millorar el patrimoni natural i cultural
- Fomentar les activitats econòmiques compatibles
- Garantir, atendre i ordenar les demandes d'ús social de la muntanya
- Fomentar el coneixement de la muntanya i l'educació ambiental
- Millorar la transició entre la muntanya i la ciutat
- Homogeneïtzar el planejament des d'una perspectiva supramunicipal
- Establir directius pel desenvolupament dels projectes públics previstos pel PGM

Així doncs, l'ordenació de l'ús públic és un objectiu explícit en el Pla Especial i posa especial èmfasi en l'educació ambiental.

2.1.2 NORMATIVA I ZONIFICACIÓ

El Pla Especial zonifica l'espai natural segons el seu grau de protecció i regula els usos que hi són permesos, a més estableix les diferents xarxes bàsiques viàries i d'equipaments.

- *Zones d'alt interès ecològic i paisatgístic* (ZAIEP). Agrupa les formacions de major interès per la seva singularitat i naturalitat i les principals rieres i torrents. Estan integrades per terrenys

que han d'ésser objecte d'especial protecció perquè contenen ecosistemes, formacions, comunitats o espècies de gran interès o que són especialment fràgils i vulnerables a l'erosió del sòl o a la degradació dels valors botànics, faunístics, hidrològics o paisatgístics. En aquestes zones s'estableix com a objectiu primordial la salvaguarda i reconstrucció d'un patrimoni natural valuós i de les funcions ecològiques que duu a terme. Poden incloure àrees agrícoles a les clarianes.

- L'ús *públic* hi és permès segons la regulació general, però pot ser objecte de regulació específica, restricció i fins i tot prohibició. Aquesta mesura inclou els recorreguts, actes i visites en la Zona.

Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina

Secció 3a - Disposicions específiques per a les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic

Article 45.- Activitat de lleure

1. El tipus de lleure característic de les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic es basa en el respecte i gaudi dels seus valors naturalístics i paisatgístics.

S'emfasitza, doncs, l'ús del vianant mitjançant itineraris de passejada senyalitzats, controlats i poc construïts, instal·lacions dirigides a la divulgació dels valors naturals (equipaments d'interpretació, informació i orientació al públic, punts panoràmics, observatoris d'animals, itineraris de natura, etc.).

2. Serà possible també la passejada en bicicleta i a cavall, però únicament per camins específics, que assenyalerà l'òrgan gestor del Parc per a aquesta finalitat.

3. A l'interior de les àrees d'alt interès ecològic i paisatgístic només s'admetran indrets de baixa intensitat d'ús i impacte mínim en nombre reduït, estrictament limitats a les àrees de tractament específic definides al plànol d'ordenació 0.02 (Ordenació i estructura territorial).

- *Zones d'interès natural (ZIN)*. Agrupa les formacions arbòries, arbustives i herbàcies no característiques de l'activitat agrària. Estan integrades per sòls ocupats per espècies predominantment arbòries o arbustives, no característiques del conreu agrícola o objecte d'aquest, i els prats, erms i tots els altres components del paisatge natural. Són aquelles en les quals és prioritària la conservació del bosc com a ecosistema i paisatge. Aquestes zones tenen capacitat per assolir un ús de lleure més intens que les d'alt interès ecològic i paisatgístic. Poden incloure àrees agrícoles a les clarianes.
- L'ús *públic* hi és admès prioritàriament per l'accés a peu, tot i haver-hi una major accessibilitat rodada. Les activitats de picnic hi són permeses en indrets localitzats.

Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina

Secció 4a - Disposicions específiques per a les zones d'interès natural

Article 51.- Activitat de lleure

1. La capacitat d'acolliment per al lleure de les zones d'interès natural es relativament important, tot i que hi predomina l'ús de passejada a peu. Es tradueix en una major accessibilitat rodada, amb àrees d'aparcament que en general duen associada àrees d'estada per al lleure i des d'on arrenquen els itineraris de passejada, d'ús exclusiu per a vianants.

2. A prop dels nuclis urbans els indrets d'estada són freqüents i tenen una elevada intensitat d'ús. Els paratges elevats i les àrees de carena tenen caràcter de mirador, generalment poc equipats ja que l'impacte visual de qualsevol intervenció és molt gran. Les activitats de picnic i de restauració es localitzen preferentment als indrets més arcerats. Tindran cabuda en aquestes zones circuits de bicicletes i esportius (circuits de cross, jogging, etc.), itineraris a cavall (per camins específics segons el que defineix l'article 45.2), i altres activitats (vol de velers, estels, etc.). Els camins de passejada que estructurin el territori del Parc estan reservats als vianants i els cavalls hi seran admesos només excepcionalment.

3. Les àrees de lleure proposades apareixen assenyalades als plànols d'ordenació. En el futur, l'òrgan gestor del Parc pot definir nous indrets on desenvolupar projectes d'ús, d'acord amb el que estableix l'article 62.d) d'aquestes Normes.

4. Així mateix l'òrgan gestor del Parc podrà reservar –previ els estudis de compatibilitat necessaris–, alguns indrets de petita dimensió per a la realització esporàdica d'activitats de lleure de més intensitat, incompatibles amb les zones d'alt interès ecològic.

- *Zones agroforestals (ZAF)*. Estan integrades per un mosaic de sòls agrícoles i forestals que donen lloc a un paisatge on els usos agraris tenen caràcter predominant, però mantenen un equilibri amb els terrenys forestals, formant un complex de gran interès pels seus valors naturals i culturals, i que és l'objecte de protecció del present Pla Especial. A nivell general, la normativa estableix determinacions comunes a totes les zones que regulen els usos i activitats forestals, ramaderes i agrícoles, la gestió de la fauna, el lleure, l'ús residencial, els usos dotacionals, els tancaments, les activitats extractives, la publicitat, la circulació de vehicles, i les instal·lacions de serveis tècnics i infraestructures, d'acord amb els criteris d'ordenació dels usos i de gestió racional dels recursos naturals definits al llarg del projecte. A més, per a cada tipus de zona, d'acord amb les característiques i objectius indicats en cada cas, la normativa estableix línies específiques d'ordenació i gestió, en funció dels valors que es volen preservar, i els usos que es volen potenciar.
- L'ús públic hi és admès sense més restriccions que les de caire general del Pla.

Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina

Secció 5a - Disposicions específiques per a les zones agroforestals

Article 56.- Activitat de lleure

Les zones agroforestals són en general poc idònies per a les activitats de lleure, que resulten sovint incompatibles amb l'explotació agrària. Malgrat això, existeixen àrees no conreades de l'entorn dels camps i amb dimensió suficient que poden resultar adequades com a indret d'estada. L'òrgan gestor del Parc definirà les que sigui convenient desenvolupar.

Quant a la xarxa viària del Parc, el Pla l'estructura en dos nivells, la vialitat urbana i estructura dora del Parc, i la vialitat pròpia del Parc, que cadascuna d'elles, a la vegada, engloba dos tipus de vies.

- La vialitat urbana i estructura dora del Parc planteja dos nivells de definició segons les seves característiques.
  - *Xarxa rodada primària*, correspon a la xarxa interurbana dels nuclis urbans de la perifèria del Parc de la Serralada de Marina. Altres són vies de frontera que delimiten els sectors urbans de l'exterior, estableixen el contacte amb el Parc i recolzen els seus accessos. Sobre aquestes vies es basa l'accessibilitat als nuclis urbans a l'interior del Parc i alhora representa la xarxa primària de distribució de l'accés rodat al propi Parc.
  - *Xarxa rodada secundària*, inclou les vies que uneixen els nuclis d'urbanització de l'interior del Parc amb sectors urbans de menor entitat de la seva perifèria, els accessos i la vialitat distribuïdora dels nuclis d'urbanització de l'interior del Parc, així com les vies en cul de sac que connecten els nuclis urbans de l'exterior amb paratges de l'interior del Parc amb forta tradició de lleure. Són vies rodades d'ús públic i han de tenir la secció adient per admetre la convivència de la passejada (amb bicicleta o a peu) amb la circulació rodada.
- Vialitat pròpia del parc, correspon a les vies d'utilització i caràcter exclusiu del propi Parc, i se'n distingeixen dos tipus.
  - *Les vies de servei*, són vies d'amplada suficient per admetre la circulació de vehicles de servei (manteniment, vigilància, emergència, accés a instal·lacions,...) i constitueixen la xarxa bàsica de prevenció d'incendis dins l'àmbit del Parc.
  - *Vies de passejada per a vianants*, es recolzen sobre itineraris tradicionals que permeten descobrir els paratges més recòndits i assolir els punts més elevats del Parc, únicament accessibles a peu. La tipologia d'aquests camins és diversa, depenent de la situació topogràfica i pendent així com del seu ús històric.

2.1.3 ORDENANCES DEL PLA ESPECIAL

L'ús públic dins l'àmbit del Parc està regulat per les ordenances del mateix Parc, que instauren que les activitats de lleure es desenvolupin en àrees de tractament específic. Així les activitats poden ser regulades, restringides o fins i tot prohibides per raons ecològiques, ambientals o de millor gestió de l'espai natural sempre que estigui degudament justificat.

Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina
Secció 2a - Disposicions comunes a les zones segons valors naturals i usos i als elements construïts

Article 30.- Activitat de lleure

1. L'activitat de lleure es desenvolupa primordialment en aquelles àrees que el Pla Especial defineix com a àrees de tractament específic (vegeu Títol IV). Tanmateix per a cada una de les diferents zones del Parc es determina, amb caràcter general, el tipus de lleure que s'hi admet (vegeu articles 45, 51 i 56)
2. L'usuari haurà de respectar la prohibició de fer foc en indrets no condicionats expressament, i de dur a terme altres activitats perilloses, sorolloses o contaminants. Per la resta, l'ús públic dins de l'àmbit del Parc està regulat a les Ordenances del Parc.

Les ordenances del Pla Especial regulen les principals activitats:

- L'accés general al Parc (Capítol I)

Accés a peu

- El Pla Especial assegura i facilita l'accés i la circulació de vianants per tots els camins i pistes que configuren la vialitat pròpia del Parc d'acord amb les normes del Pla Especial de la Serralada de Marina i les presents Ordenances.
- Queda expressament prohibida la circulació a peu per torrenteres, excepte en aquells casos motivats per causes científiques i tècniques degudament autoritzades o de vigilància.
- Es procurarà circular a peu pels camins o viaranyos existents, evitant d'obrir-ne de nous. En aquest sentit, es podrà limitar l'accés camp a través i a aquelles àrees que, per la fragilitat o especial interès dels seus valors naturals, així ho requereixin.
- La circulació de gossos solts, sempre sota el control dels seus amos, està permesa en zones forestals quan llurs característiques ho facin possible, sempre que no es provoquin molèsties a la fauna i als altres usuaris del Parc. En qualsevol cas caldrà sotmetre's a la prohibició expressa.

Accés amb bicicleta

- Només es podrà circular en bicicleta pels itineraris i pistes senyalitzats a tal efecte: vies principals, pistes forestals i camins de passejada amb una amplada de més de tres metres.
- Queda expressament prohibit circular en bicicleta per corriols, rieres, camps a través, camins d'amplada inferior a tres metres i vies especialitzades per a altres usos.
- En cap cas es podrà circular a una velocitat superior als 20 km/h.

Hípica

- Només es podrà circular a cavall pels itineraris i pistes senyalitzats a tal efecte. També s'admetrà en les pistes forestals i els camins de passejada principal de més de tres metres d'amplada.
- Queda expressament prohibit el pas de cavalls per corriols, rieres o camps a través, així com per camins exclusius de vianants, camins d'amplada inferior a tres metres, zones de repoblació forestal i espais d'especial protecció.

Accés motoritzat

- La circulació de vehicles motoritzats a tot l'àmbit del Pla Especial és regulada per la Llei 9/1995 de Regulació de l'Accés Motoritzat al Medi Natural
- Queda especialment prohibida la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora de camins o pistes especialment habilitats: tallafocs, vies forestals d'extracció de fusta, camins ramaders, llit sec i làmina d'aigua dels rius, torrents i qualsevol mena de corrents d'aigua.
- La circulació motoritzada per vials sense pavimentar s'haurà de realitzar sense superar en cap cas els 30 Km/h.
- D'acord amb allò que disposa el Capítol III de la Llei 9/1995, es prohibeix tota competició esportiva fora de carreteres i pistes asfaltades. En aquest supòsit, l'ens gestor del Parc haurà d'emetre informe preceptiu, previ a l'obtenció de les autoritzacions i permisos corresponents.

L'aparcament

- Es prohibeix l'aparcament fora de les àrees habilitades per a tal finalitat. Excepcionalment, podran estacionar-se vehicles en les esplanades sense condicionar, sempre i quan no es provoquin danys al medi natural.

- De l'accés, circulació i estada a les diferents àrees de gestió del Parc (capítol III)
  - La circulació de vianants per les àrees qualificades com a Zones d'Alt Interès Ecològic i Paisatgístic (ZIEP) pel Pla Especial de la Serralada de Marina es realitzarà preferiblement per aquells itineraris de passejada expressament i degudament senyalitzats, evitant especialment obrir nous camins i el pas camp a través.
  - La circulació de bicicletes per les àrees qualificades com a Zones d'Alt Interès Ecològic i Paisatgístic (ZIEP) només es realitzarà pels recorreguts assenyalats amb aquesta finalitat per l'ens gestor del Parc. Només podran utilitzar-se altres rutes quan se circuli en trànsit entre recorreguts senyalitzats
  - A les àrees qualificades pel Pla Especial de la Serralada de Marina com a Zones d'Interès Natural (ZIN) s'admetrà la circulació de vianants, la passejada a cavall i la passejada de bicicletes pels camins existents, sempre garantint el respecte a l'entorn.
  - A les àrees qualificades pel Pla Especial de la Serralada de Marina com a Zones Agrícoles (ZA) i Agroforestals (ZAF) s'admetrà l'accés i circulació de vianants en règim de passejada, de bicicletes i a cavall, sempre i quan es respecti l'entorn

- Els Usos massius (Capítol III)
  - Les activitats col·lectives de caràcter esportiu, recreatiu, pedagògic, cultural o d'altres hauran de realitzar-se amb ple respecte a les ordenances.
  - El desenvolupament d'aquestes activitats es sotmetrà a una autorització expressa atorgada per l'ens gestor del Parc.
  - No es podrà autoritzar el desenvolupament d'activitats que impliquin una elevada concentració de participants en aquells indrets o àrees que per les seves especials característiques no admetin una intensitat elevada de freqüentació (ZAEIP).
  - Si l'activitat es desenvolupa en finques de titularitat pública, donat que implica ocupació temporal amb caràcter privatiu i es realitza amb afany de lucre, estarà sotmesa al pagament de taxes.

- Acampada (Capítol IV)
  - L'acampada al Parc, ja sigui amb tendes, caravanes, remolcs, autocaravanes o elements similars, només es podrà realitzar a les àrees d'acampada expressament creades i condicionades per a aquesta activitat.
  - Amb caràcter general i fora de les àrees especialment habilitades, queda prohibit realitzar l'acampada lliure i/o la pernociació a l'aire lliure (bivac) o dins del propi vehicle al Parc de la Serralada de Marina.

- Comportament dels usuaris (Capítol V)
  - Tots els visitants dels espais naturals estan obligats a mantenir-lo en bon estat de conservació, respectant la senyalització i evitant la seva degradació.
  - Els visitants dels espais naturals, preferiblement, s'han d'emportar als seus llocs d'origen els papers, envasos, restes de menjar i d'altres deixalles que portin en les seves visites.
  - Per la petita brossa es faran servir els contenidors específics i papereres instal·lades amb aquesta finalitat.
  - Queda estrictament prohibit llençar residus a terra o als cursos d'aigua.

PLA D'ÚS PÚBLIC DEL PARC DE SERRALADA DE MARINA
ANTECEDENTS I CONTEXTUALITZACIÓ

- Està completament prohibit realitzar abocaments de residus siguin aquests urbans, industrials o runes.
- Queda prohibit netejar animals, vehicles i maquinària, canviar oli o efectuar reparacions dins l'àmbit del Parc.
- Queda terminantment prohibit encendre foc en l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina sense l'autorització de l'òrgan gestor del Parc, fora dels llocs especialment habilitats.

2.2 LA LLEI D'ESPAYS NATURALS I EL DECRET DE CREACIÓ DEL PEIN

2.2.1 LA LLEI 12/1985, D'ESPAYS NATURALS

La Llei 12/1985, d'espais naturals, és el marc general per a la protecció dels espais naturals a Catalunya. Els objectius d'aquesta Llei són protegir, conservar, gestionar i si s'escau, restaurar i millorar la diversitat genètica, la riquesa i la productivitat dels espais naturals de Catalunya, els quals han d'ésser compatibles amb el desenvolupament i la utilització dels recursos naturals i ambientals, en el marc de la protecció del medi i de l'ordenació racional i equilibrada del territori (article 1). En el seu articulat especifica els principis bàsics per a cada una de les figures de protecció especial autonòmiques.

Aquesta Llei preveu en el seu capítol III (article 15 al 20) la redacció del Pla d'Espais d'Interès Natural, que es va portar a terme a través del Decret 328/1992, explicat a continuació.

2.2.2 DECRET 328/1992, PEL QUAL S'APROVA EL PLA D'ESPAYS D'INTERÈS NATURAL.

El Pla va ser aprovat per l'Acord del Consell de Govern de 14 de desembre de 1992, mitjançant el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural. Aquest Decret va ser publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya nº 1714, d'1 de març de 1993, i va entrar en vigor l'endemà.

A través d'aquest Pla s'estableix la protecció mínima del territori que cal que es desenvolupi en cada un dels seus espais a través d'un pla especial tramitat segons la Llei 12/1985, d'espais naturals i el Decret legislatiu 1/1990 de matèria urbanística.

Decret 328/1992, pel qual s'aprova el pla d'espais d'interès natural

Article 1. El Pla d'espais d'interès natural té com objecte, la delimitació i l'establiment de les determinacions necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals la conservació dels quals es considera necessari d'assegurar, d'acord amb els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius que posseeixen.

Aquest decret va assentar els límits de les àrees d'interès especial i en el seu capítol 3 estableix el règim d'usos i activitats generals, que bàsicament disposa que han de ser respectuosos amb els béns, drets privats i propietats existents, i regula l'accés motoritzat.

Decret 328/1992, pel qual s'aprova el pla d'espais d'interès natural

Article 12. Els usos públics en els espais del Pla es desenvoluparan amb ple respecte als béns, els drets privats i les propietats existents. Els departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Medi Ambient establiran mesures amb aquesta finalitat en els seus respectius àmbits competencials.

Article 14.1 No és permesa la circulació de vehicles motoritzats camps a través ni fora de carreteres o camins habilitats per al pas d'automòbils. Aquesta disposició no afecta les activitats agropecuàries, silvícoles i similars, ni les de prevenció i extinció d'incendis realitzades per les agrupacions de defensa forestal i altres organismes amb anàlogues finalitats, ni la circulació de vehicles quan sigui estrictament necessari per al desenvolupament a l'interior dels espais del Pla d'altres activitats degudament legalitzades.

En el Parc de la Serralada de Marina només es troba dins el PEIN els espais corresponents als municipis de Tiana i Badalona.

2.3 L'ÚS SOCIAL A LA LEGISLACIÓ SECTORIAL I ESPECÍFICA

2.3.1 REGULACIÓ ESPECÍFICA

L'any 1989 va aparèixer la primera legislació específica per a l'accés al medi natural, el Decret 59/1989, de 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural, que va ser derogat per la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, actualment vigent.

2.3.1.1 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

La llei 9/1995 regula la circulació motoritzada en base a la categoria urbanística del territori per on corre la via i el nivell de protecció i de la morfologia del vial (camins pavimentats o no i segons l'amplada).

Pel que fa als espais de protecció especial, l'article 6.1, estableix que únicament s'autoritza la circulació dels vehicles motoritzats per aquelles pistes i camins delimitats pels plans de gestió de l'espai i en tot cas l'administració competent pot establir-hi regulacions específiques d'acord amb l'òrgan gestor de l'espai (article 8.1.).

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Article 6.1. En els espais naturals declarats de protecció especial d'acord amb la Llei 12/1985 únicament s'autoritza la circulació de vehicles motoritzats per les pistes forestals i els camins rurals delimitats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents.

Igualment regula la senyalització de les vies (article 11), la velocitat màxima a 30Km/h (article 13). L'article 16 prohibeix els grups de més de 4 vehicles o més de 7 motocicletes (article 16) i en canvi sotmet a l'aprovació de l'òrgan gestor la circulació motoritzada organitzada (article 17.2). En qualsevol cas prohibeix, les competicions esportives dins d'espais de protecció especial, a no ser que siguin trams d'enllaç no cronometrats.

Aquesta llei va ser reglamentada segons el Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural.

2.3.1.2 Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural

El desenvolupament de la llei 9/1995 es realitza a través d'aquest decret i la puntualitza. En l'article 5 es diu que la circulació de moto és prohibida a les pistes de menys de 2 metres i la circulació d'automòbils ho està per les de menys de 3 metres.

Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural

Article 5.1. b) La circulació de motocicletes i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general per les pistes i els camins d'amplada inferior a 2 m.

Article 5.1. c) La circulació d'automòbils i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general pels vials d'amplada inferior a 3 metres, excepte en les pistes de desembosc, en les quals és autoritzada per a la realització de treballs forestals.

Article 5.3 En els espais naturals declarats de protecció especial la circulació de vehicles motoritzats únicament s'autoritza pels vials delimitats i senyalitzats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents, d'acord amb el que preveu aquest Decret.

Igualment en els espais de protecció especial s'autoritza la circulació per aquells vials delimitats en el seus plans de gestió i el Departament de Medi Ambient i Habitatge pot establir limitacions referides a l'estacionalitat de la circulació, la velocitat màxima, les característiques del vehicle o qualsevol altre aspecte justificat per la preservació de l'espai (article 7.1).

Taula 2.3.1 Resum de les limitacions de la circulació rodada de la Llei 9/1995 i el Decret 166/1998, de regulació d'accés motoritzat al medi natural

	Tràfic autoritzat ¹	Individual	En grup	En grup i organitzat	Circuit específic	Competició esportiva
ENPE	Lliure ²	Només pels vials delimitats en el Pla de gestió	Màxim més de 4 vehicles o més de 7 motocicletes	Aprovació prèvia de l'òrgan gestor	Prohibit	Només trams d'enllaç no cromometrats

Font: Campillo, X. 2001. La gestió de la xarxa de camins en zona de muntanya

2.3.1.3 Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge.

Aquest decret estableix el llistat de les espècies sensibles a les activitats humanes i en defineix la relació amb les activitats fotogràfiques, científiques i esportives.

- Activitats fotogràfiques i científiques

Pel que fa a les activitats fotogràfiques i científiques cal autorització per obtenir informació gràfica, visual o sonora de les espècies sensibles i molt sensibles en la seva zona de cria i en cas d'autorització es podrà sotmetre a l'acompanyament d'un guarda (article 2). La realització de pel·lícules, documentals o espots publicitaris als espais de protecció especial està sotmesa a autorització (article 3).

Igualment la captura amb finalitat científica o educativa de qualsevol espècie protegida estarà sotmesa a una autorització especial (article 4).

¹ Agropecuari, forestal, serveis públics i propietaris

² Si la normativa de l'espai no ho prohibeix

- Activitats esportives

Pel que fa a les activitats esportives en els espais protegits cal autorització prèvia per a la realització de les activitats esportives (escalada, parapent, vol i descens per l'aire, aterratge d'ultra lleugers, ala delta, bicicleta tot terreny) fora de les zones on l'òrgan gestor disegni que no cal l'autorització (article 6.1).

Caldrà autorització per banyar-se i acampar fora dels indrets expressament destinats a aquest efecte dins dels espais de protecció especial (article 6.2).

2.3.2 REGULACIÓ SECTORIAL

En la legislació actual l'ús social del medi natural està vinculat a l'accés al medi natural, amb una primera referència, tal i com s'ha destacat en l'apartat anterior, en la Llei 12/1985 d'Espais Naturals, on per primera vegada en la història de Catalunya es prohibeix la circulació camps a través amb vehicles motoritzats (article 18.3) i a més la considera una infracció administrativa (article 37).

Llei 12/1985 d'Espais Naturals

Article 18.3. No es permet que circulin, fora de les carreteres i les pistes que són destina des a aquest fi, mitjans motoritzats si no disposen d'un permís especial lliurat per l'Ajuntament corresponent, d'acord amb els criteris que s'estableixen per reglament. Tampoc no és permès de fer-ho quan es tracta d'espais naturals sotmesos a alguna de les modalitats de protecció especial que estableix el capítol IV sense autorització del seu òrgan gestor. Aquesta disposició no afecta les activitats agro-pecuàries, silvícoles o similars.

En les normes del PEIN (Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural) també es fa referència a l'accés als espais inclosos en el Pla en el mateix sentit, prohibint la circulació fora pista.

Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural

Article 14.1. No és permesa la circulació de vehicles motoritzats camps a través ni fora de carreteres o camins habilitats per al pas d'automòbils. Aquesta disposició no afecta les activitats agro-pecuàries, silvícoles i similars, ni les de prevenció i extinció d'incendis realitzades per les agrupacions de defensa forestal i altres organismes amb anàlogues finalitats, ni la circulació de vehicles quan sigui estrictament necessari per al desenvolupament a l'interior dels espais del Pla d'altres activitats degudament legalitzades.

2.3.2.1 Llei 20/1991 de promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques

Des de l'any 1991 existeix la Llei d'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques amb l'objectiu de garantir a les persones amb mobilitat reduïda o qualsevol altra limitació l'accessibilitat i la utilització dels béns i serveis de la societat i també promoure la utilització d'ajudes tècniques adequades que permetin millorar la qualitat de vida d'aquestes persones,

mitjançant l'establiment de les mesures de foment i de control en el compliment de la normativa adreçada a suprimir i evitar qualsevol tipus de barrera o obstacle físic o sensorial.

En l'article 4 la llei destaca necessitat de garantir l'accessibilitat en els espais naturals d'ús públic.

Llei 20/1991 de promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques

Article 4. Accessibilitat dels espais d'ús públic

1 La planificació i la urbanització de les vies públiques, dels parcs i dels altres espais d'ús públic s'han d'efectuar de manera tal que resultin accessibles per a les persones amb mobilitat reduïda. [...]

2.3.2.2 Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya

L'objectiu d'aquesta llei és regular l'ordenació i la promoció del turisme a Catalunya. La llei pretén protegir i preservar, d'acord amb el principi de sostenibilitat, els recursos turístics, i assegurar el respecte als valors culturals, històrics, artístics, territorials, urbanístics i mediambientals que els són propis, fomentar el turisme com a mitjà de coneixement, de comunicació i d'intercanvi entre els pobles i les cultures així com promoure un turisme de qualitat (article 3).

En el seu article 5 defineix els espais naturals protegits com a recursos turístics essencials, que són aquells que, aïlladament o conjuntament amb altres, tenen la capacitat de generar els corrents de turisme més rellevants i contribueixen a reforçar la realitat de Catalunya com a marca turística global i a promoció del país com a destinació turística.

Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya

Article 5. Recursos turístics essencials

2. D'acord amb l'apartat 1, tenen en tot cas la consideració de recurs turístic essencial els béns culturals protegits per declaracions d'organismes internacionals, els béns culturals d'interès nacional, els espais d'interès natural, els museus nacionals i d'interès nacional, els centres recreatius turístics i, globalment considerats, el conjunt del litoral, especialment les platges, i el domini esquiable.

La mateixa llei inclou en el seu apartat 8 que tothom té el deure de no malmetre els recursos turístics i de no causar-los perjudicis i que els òrgans administratius que tenen encomanada la gestió o la protecció dels recursos turístics n'han de promoure un ús respectuós.

Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya

Article 8. Deure de preservació

3. Les actuacions públiques en matèria de turisme han d'anar adreçades a promoure i garantir un turisme respectuós amb el medi ambient, especialment pel que fa a les zones protegides per la normativa ambiental.

2.4 RECURS DE NORMATIVA

Taula 2.4.1 Recull de la normativa destacable per a l'ús públic

Administració	Disposició	Títol	Publicació
Departament de Indústria, Comerç i Turisme	Llei 13/2002, de 21 de juny,	Turisme de Catalunya	DOGC núm. 3669,03-07-2002
Departament de Comerç, C. i T.	Ordre d'11 de juliol de 1986	Requisits per a la instal·lació i el funcionament dels camps	DOGC 11/7/1986
Departament de Comerç, C. i T.	Decret 81/1991, de 25 de març	Requisits de les empreses d'activitats esportives i turístiques d'aventura	DOGC 24/4/1991
DARP	Llei 12/1985, de 13 de juny [adequació per Decret legislatiu 11/1994]	D'espais naturals de Catalunya	DOGC 28/6/1985
Departament de Benestar Social	Llei 20/1991, de 25 de novembre	Promoció de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques	DOGC 4/12/1991
Ministeri de l'Interior	Reial decret 13/1992, de 17 de gener	Reglament general de circulació	BOE 31/1/1992
DARP	Decret 148/1992, de 9 de juny	Regulació d'activitats fotogràfiques, científiques i esportives	DOGC 13/7/1992
DARP	Llei 9/1995, de 27 de juliol	Regulació de l'accés motoritzat al medi natural	DOGC 2/8/1995
DARP	Decret 130/1998, de 12 de maig	Mesures de prevenció d'incendis forestals a les àrees d'influència de carreteres	DOGC 9/6/1998
DARP	Decret 166/1998, de 8 de juliol	Reglament de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural	DOGC 14/7/1998
DARP	Llei 5/2003, de 22 d'abril	Mesures de prevenció d'incendis forestals a les de Medi Ambient urbanitzacions sense	DOGC 8/5/2003

Administració	Disposició	Títol	Publicació
		continuïtat urbana	
DARP	DECRET 64/1995, de 7 de març	Mesures de prevenció d'incendis forestals.	DOGC de 10/3/1995

Font: elaboració pròpia a partir memòria gestió Parc

A3. MARC CONCEPTUAL

3 MARC CONCEPTUAL DE L'ÚS PÚBLIC

Les paraules “ús públic” porten implícit que es realitzi un “ús” per al bé del “públic”, de la comunitat dels habitants, i aquest és el cas dels espais naturals. Però actualment aquesta expressió ha derivat cap a un sentit de “l'ús del públic”, és a dir, un ús amb finalitat turística i recreativa dels espais naturals que en fa el públic. Així doncs com a referència en el present Pla es prendrà aquesta última definició, consensuada en el marc de l'estat espanyol en el llibre “*Conceptos de uso público en las espacios naturales protegidos*” (Europarc al 2005).

Ús públic

Conjunt de programes, serveis, activitats i equipaments que, independentment de qui els gestioni, han de ser proveïts per l'Administració de l'espai natural protegit amb la finalitat d'apropar als visitants els valors naturals i culturals d'aquest, d'una forma ordenada, segura i que garanteixi la conservació, la comprensió i l'estima de tals valors a través de la informació, l'educació i la interpretació del patrimoni.

3.1 L'ÚS SOCIAL ALS ESPAIS NATURALS PROTEGITS

La demanda per part de la població dels espais naturals amb finalitats lúdiques, educatives i turístiques, ha evolucionat com un dels aspectes més dinàmics dels canvis produïts en els espais protegits en els últims anys.

El contacte amb la natura porta a beneficis per a la persona (tranquil·litat, enriquiment personal,...) i també per les zones que són receptores (increment dels ingressos per serveis al turisme). Però un increment excessiu en la demanda pot arribar a ser un factor de risc per a la preservació i tenir conseqüències negatives (erosió del sòl, estrès per a la fauna, trepig de la vegetació,...) i pot arribar a ser incompatible amb la conservació dels espais (objectiu principal dels espais naturals protegits).

Aquesta situació ha portat a que les administracions gestores dels espais hagin fet inversions i en actuacions per a l'ordenació de l'ús públic en els espais en equipaments d'acollida. En aquesta situació, els espais naturals protegits, i en especial la Xarxa de Parcs de la Diputació de Barcelona, han aportat el marc per a que les persones poguessin accedir-hi i gaudir del contacte amb els espais oberts i la natura alhora que se'ls hi proporcionava la infraestructura necessària per a fer-ho per tal de minimitzar l'impacte (punts d'informació, equipaments d'educació ambiental, itineraris senyalitzats,...). En molts casos, però, no s'ha previst el problema amb prou antelació i els espais naturals protegits han estat objecte dels impactes produïts pels visitants.

Per tal de trobar solucions a aquests problemes una estratègia clara és afrontar la situació regulant l'accés als espais naturals protegits existents, i gestionar els fluxos de visitants per evitar que superin la capacitat de càrrega dels llocs més fràgils. Però això, que és indispensable, no és suficient, sinó que cal oferir alternatives. [*Carta Europea de Turisme Sostenible*]

Per altra banda el sector primari de l'economia de les zones rurals ha patit un procés de recessió i el món rural ha buscat alternatives en la diversificació de les seves activitats aprofitant el flux de visitats. Això ha desembocat en un sector de turisme rural emergent dins l'economia i a una terciarització de les zones rurals al voltant dels espais naturals protegits, amb l'aparició de restaurants, allotjaments i serveis associats al turisme. Cal ressaltar la importància del paper dels mitjans de comunicació i les noves tecnologies en divulgar l'existència d'aquests espais, els seus valors naturals i humans i els serveis que ofereix.

Finalment cal destacar que al llarg dels últims anys s'ha donat un nou moviment a escala internacional per al foment del turisme responsable, turisme sostenible o ecoturisme. El consell d'Europa, en el seu document *Turisme i sostenibilitat (1997)* fa certes recomanacions per aconseguir que el turisme sigui sostenible:

- Acceptar o renunciar a un cert grau de confort
- Estar disposat a utilitzar els transports públics
- Saber aturar-se i anar a poc a poc
- Interessar-se per les tradicions, els costums i els modes de vida locals i respectar-los
- Protegir activament el medi ambient
- Prendre consciència dels problemes
- Reduir la freqüència dels viatges
- Mostrar preferència pels productes locals

Aquest criteris, modificats adientment, poden ser aplicables a l'entorn de Catalunya, als seus espais protegits i per que no al Parc de la Serralada de Marina.

3.2 L'ÚS SOCIAL AL PARC DE SERRALADA DE MARINA

El parc natural de la Serralada de Marina forma part d'una Xarxa d'Espais Naturals configurats al voltant de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, una zona amb una densitat molt elevada, de més de 1.500 hab/km². Aquest parc es troba situat just al llindar de grans ciutats que sumen un total de gairebé 400.000 habitants i proper a Barcelona i Àrea metropolitana, amb un total de 3 milions. Això porta a que l'espai es converteixi en el "jardí" dels residents de les urbanitzacions i dels barris més propers i per tant en un espai molt visitat per usuaris quotidians. El Parc es converteix en un espai que compleix una funció social, com a espai per a l'leure, l'oci i l'educació, amb espais d'ús intensiu, com les àrees d'esplai.

Aquesta situació tant accessible ha portat a una gran freqüentació que augmenta amb el pas dels anys. Això suposa un augment del risc de pèrdua de biodiversitat i estat de conservació deguts a la freqüentació i a augmentar el potencial impacte que pot tenir l'espai. Aquesta pressió humana porta a que l'espai natural presenti símptomes de degradació, els freqüents incendis o els abocaments de runes en són un exemple.

El Parc de Marina, i pels mateixos motius que s'exposen de proximitat a les zones urbanes, és un Parc utilitzat al llarg de tots els dies de la setmana, tots els dies de l'any i durant totes les hores del dia. El tipus de visitant i les activitats canvien, però és un Parc en el que l'activitat no descansa.

Amb l'aparició del Parc i el Pla Especial ja s'ha donat un primer procés d'ordenació de les activitats en el lleure, però cal que es doni un procés de planificació de l'ús públic, per tal d'acollir els visitants d'una manera ordenada i controlada per evitar que es superi la capacitat de càrrega de l'espai. L'aprovació d'un programa o pla d'ús públic per part del parc i de la seva administració política responsable, reflexa el suport i la voluntat de planificar i ordenar l'àrea, que en els darrers anys s'ha convertit en un repte i en una de les principals funcions pels gestors d'aquests espais.

El repte per regular l'ús social dels espais naturals als espais protegits es basa en la identificació i selecció dels espais a protegir i es recolza, principalment, en criteris ecològics, entre els quals destaquen els criteris de diversitat, raresa o singularitat, integritat, representativitat, fragilitat o vulnerabilitat, connectivitat i dimensions. Però també cal donar resposta a la demanda social existent i a les activitats que els visitants demanen, de manera que cal una política clara per a oferir les regulacions i les alternatives.

En els últims anys les principals directrius que han regit les decisions sobre la gestió dels parcs de la Diputació de Barcelona i el seu ús públic són les següents:

- Consolidar un territori de gran valor ecològic, ambiental i paisatgístic, preservant-lo dels processos d'artificialització.
- Establir un programa socioeconòmic que contribueix a garantir els nivells de qualitat de vida dels ciutadans del sistema geogràfic integrat per l'espai objecte de protecció i el seu entorn immediat.
- Atendre les demandes socials i culturals dels ciutadans del país.
- Homogeneïtzar el planejament des d'una perspectiva supramunicipal del territori.

3.3 OBJECTIUS DEL PLA D'ÚS PÚBLIC

3.3.1 OBJECTIUS GENERALS

El Pla d'Ús Públic s'emmarca dins el Pla Especial de protecció del Parc, l'objectiu del qual és "l'establiment d'un règim de protecció i conservació del medi físic, el paisatge, els sistemes naturals i la diversitat biològica de l'espai natural de la Serralada de Marina, compatible amb l'aprofitament sostenible dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants, així com *l'ordenació de l'ús públic i el foment del coneixement i el respecte al medi, amb una atenció preferent a l'educació ambiental*".

Així doncs, el que pretén el present Pla d'Ús Públic és concretar la part del Pla Especial que es refereix a l'ús públic.

L'**objectiu principal** és regular i ordenar l'ús públic dins el marc del Parc de la Serralada de Marina de forma compatible amb la conservació dels recursos naturals i culturals de l'espai i per aconseguir un foment del coneixement i el respecte al medi que els posi en valor.

3.3.2 OBJECTIUS CONCRETES DEL PLA D'ÚS PÚBLIC

Aquest objectiu es concreta en els següents objectius:

- Identificar la situació actual d'oferta dels equipaments d'ús públic en el Parc de la Serralada de Marina
- Identificar el tipus de visitant que existeix en l'àmbit d'estudi
- Analitzar l'encaix i correspondència entre l'oferta i la demanda
- Descriure els principals recursos turístics del Parc
- Posar de manifest els principals impactes (socials, econòmics i ecològics) que produeix l'ús públic sobre el Parc
- Analitzar els agents implicats en la gestió de l'ús públic i la seva articulació executiva
- Proposar un model d'ús públic en el Parc que regeixi la gestió futura
- Establir els criteris bàsics i orientacions del model d'ús públic desitjable per aconseguir la compatibilitat amb els recursos naturals
- Planificar la infraestructura necessària per a la seva recepció
- Ordenar els accessos al Parc i les activitats que es realitzen dins el Parc
- Proposar els programes i actuacions necessàries

A4. METODOLOGIA

4 METODOLOGIA

A continuació s'exposa la metodologia seguida per a la realització del Pla de Gestió de l'Ús Públic.

4.1 FASE I.- RECOLLIDA D'INFORMACIÓ.

L'anàlisi territorial s'estructura en una exhaustiva recerca de documentació existent (documental i cartogràfica) i amb un treball de camp complementari en l'àmbit territorial de l'estudi.

4.1.1 INFORMACIÓ DOCUMENTAL

Els treballs de base s'han analitzat a partir de la informació existent, utilitzada directament o analitzada a partir de treballs de gabinet amb col·laboració directa del Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona o bé del propi òrgan gestor del Parc Natural.

La informació disponible als Parcs és elevada, però la més destacable és la següent:

- El Pla especial d'ordenació del Parc de la Serralada de Marina va ser aprovat en data 16 d'abril de 2002.
- Web. Informació general consultada del Parc.
- Dades quantitatives de freqüentació. A través de comptatges iniciats recentment.
- Guies del Parc de la Serralada de Marina, tant les editades per la Diputació com per l'editorial Pòrtic han recolzat la recerca de documentació, i la futura Guia de Serveis que editarà la Diputació de Barcelona.
- Des de l'Àrea d'Espais Natural de la Diputació s'ha subministrat les bases cartogràfiques necessàries, bàsicament del Pla Especial. Les bases cartogràfiques digitals temàtiques, disponibles per a tot l'àmbit d'estudi, permeten efectuar diferents anàlisis mitjançant l'elaboració de cartografia temàtica en base al Sistema d'informació Geogràfica ArcGIS9.0.

4.1.2 ENTREVISTES I REUNIONS DE TREBALL

S'han realitzat entrevistes amb els tècnics de l'administració, els gestors dels equipaments, i els gestors del Parc. Així mateix s'ha parlat amb aquelles persones que es creia necessari per a tenir en compte tots els actors implicats.

Les entitats contactades són:

Punt d'Informació del Centre Astronòmic
Associació Astronòmica de Tiana
Concessionaris de l'Àrea d'esplai de la Font de l'Alzina
Concessionaris de l'Àrea d'esplai de Can Ruti
Museu de la Torre Baldovina

4.1.3 ENQUESTA

S'ha establert contacte amb el tècnic de medi ambient o amb el responsable del Parc de cada Ajuntament que forma part del Parc, per tal de enviar via e-mail un document-enquesta per a que cada un subministrés a l'equip redactor la informació necessària per a redactar el Pla.

El model d'enquesta utilitzat és el següent:

Objectiu de l'enquesta:

Avaluar la intervenció de l'Ajuntament en ús públic dins del Parc.

Preguntes:

- Finques públiques
  1. Existeix alguna finca de titularitat pública (municipal) dins del parc?
  2. Quina utilitat se li dona?
- Regulació
  3. Teniu alguna ordenança de regulació de l'ús públic al municipi?
- Estudis i actuacions de l'Ajuntament
  4. L'Ajuntament ha realitzat millores o condicionament d'alguna font, masia, jaciment arqueològic, ermita,... en els últims anys dins el Parc? Actuacions de millora del patrimoni natural: reforestacions, ...?
  5. Heu realitzat algun estudi de l'ús públic en el Parc o qualsevol altre espai del municipi?
- Equipaments
  6. Teniu algun equipament dins del Parc? Quin tipus d'equipament? Quines activitats realitza? Es gestiona a través de concessió o gestió directa? Ens podeu passar el contacte de la persona de referència i telèfon?
  7. Hi ha algun altre equipament relacionat amb Parc que tracti temes d'educació ambiental o de patrimoni cultural o arquitectònic relacionades amb el Parc? És públic o privat?
- Activitats i itineraris
  8. Des de l'ajuntament es realitzen sortides guiades al Parc o activitats d'educació ambiental?
  9. L'Ajuntament compta amb itineraris senyalitzats? La senyalització és la del Parc o diferent? En cas de ser diferent, com és? Quins itineraris són? Per on passen?
  10. Els tècnics ambientals municipals tenen constància d'altres entitats que realitzin activitats d'educació ambiental?
  11. Des de l'ajuntament es promouen exposicions i audiovisuals educatius del parc?
  12. Des de l'ajuntament es promou la figura del Parc a les escoles?
- Coordinació amb el Parc
  13. Teniu algun conveni de col·laboració en temes d'ús públic firmat amb el Parc.

14. S'informa a l'òrgan gestor del Parc de les activitats que l'Ajuntament realitza dins el Parc.
15. Manteniu relació continuada amb els equips tècnics dels altres Ajuntaments del Parc?
16. Organitzen activitats de forma conjunta?
  - Impactes i conflictes
17. Sabeu d'alguna zona especialment conflictiva entre els usuaris del Parc?
18. Zona amb un elevat impacte ambiental dels visitants?
  - Propostes de millora de la gestió o ordenació de l'ús públic
19. Teniu alguna proposta de millora de la gestió o ordenació de l'ús públic

4.1.4 TREBALL DE CAMP I CONEIXEMENT DEL TERRITORI

El treball de camp s'han realitzat dos grans tipus de visites. La primera ha estat a través dels guardes del Parc, que han acompanyat l'equip redactor per a conèixer el Parc. L'altre grup és la visita durant els caps de setmana dels punts més visitats del Parc per tal de conèixer la dinàmica del Parc. Aquestes últimes s'han realitzat el mes d'octubre, que tot i no ser l'època de l'any més adequada, s'ha hagut de realitzar per qüestions de calendari de treball.

4.2 FASE II.- ANÀLISI DE LA INFORMACIÓ RECOLLIDA I AVALUACIÓ DE L'ESTAT ACTUAL.

Un cop la informació ha estat recopilada s'ha realitzat una anàlisi de les principals activitats que es donen a terme al Parc investigant detalladament l'oferta i la demanda.

L'anàlisi de l'oferta s'ha centrat en la caracterització dels recursos per a l'ús públic, allò que atrau als visitants a un Parc, el paisatge, el patrimoni cultural i els principals elements atractius. Paral·lelament s'ha realitzat un inventari dels principals serveis i equipaments públics i privats i s'ha detallat la seva caracterització. Així mateix s'ha realitzat un anàlisi del moviment econòmic generat al voltant dels visitants del Parc amb les dades disponibles per a fer-ho i quantificar-ho.

L'anàlisi de la demanda s'ha dut a terme amb les poques dades de freqüentació disponibles i d'una forma més qualitativa.

Igualment s'ha realitzat un anàlisi dels agents implicats en l'ús públic i en la seva gestió dins el Parc, així com la seva col·laboració i relacions, per tal de poder disposar també d'un inventari dels actors de l'ús públic en cada un dels Parcs i les relacions que els uneixen.

L'anàlisi de tota la informació va acompanyada de la informació gràfica i cartografia necessària per a la seva explicació territorial.

4.3 FASE III.- DIAGNOSI DE L'ÚS PÚBLIC.

A partir dels resultats obtinguts a la Fase II, s'ha elaborat una diagnosi de la situació actual dels diferents aspectes analitzats en l'àmbit d'estudi. Aquesta diagnosi és el punt de partida per identificar i confeccionar les estratègies i propostes de planificació.

La diagnosi es centra en quatre temàtiques des tacades:

- Idoneïtat dels equipaments i serveis públics. S'ha realitzat l'encaix entre la oferta i la demanda per a poder determinar si una correspon amb l'altra o si hi ha necessitats que no s'estan cobrint.
- Agents implicats i marcs de col·laboració. A través de l'estudi de l'inventari dels principals actors s'ha valorat la idoneïtat de la distribució de tasques i la coordinació existent entre ells.
- L'aportació de l'ús públic al desenvolupament econòmic local. Tenint en compte l'oferta i la demanda d'equipaments i visitants i l'anàlisi econòmic d'aquests sectors en la zona del Parc i s'ha valorat l'impacte econòmic que hi té.
- L'impacte ambiental de l'ús social. La freqüentació d'un espai pot representar un impacte sobre el medi natural. A través de les explicacions dels tècnics del Parc i del treball de camp en els espais més freqüentats de l'espai, s'han valorat els principals impactes que es produeixen sobre el medi i s'ha realitzat una aproximació sobre la seva capacitat de càrrega.

Amb la diagnosi sectorial realitzada s'ha arribat a les principals línies de planificació de l'ús públic en el Parc de la Serra Lada de Marina.

4.4 FASE IV.- DEFINICIÓ DEL MODEL D'ÚS PÚBLIC

4.4.1 RELACIÓ DELS OBJECTIUS

S'estableixen els objectius genèrics de l'ús públic del Parc, que es desglossen en objectius concrets. Aquests es relacionen amb els objectius del programa de proposta, de manera que el fil lògic de les propostes queda especificat de forma concreta.

4.4.2 PROGRAMES DE PROPOSTA

Per cada programa de proposta s'exposen els objectius, les mesures i propostes d'ordenació i les accions que el desenvolupen, formant un pla d'acció extens i exhaustiu que es temporalitza al llarg dels sis anys de durada del pla.

4.4.3 ZONIFICACIÓ I ORDENANCES

Per a la realització de la zonificació es parteix del Pla Especial de protecció dels Parcs i la realitat estudiada en la diagnosi. La metodologia de classificació està especificada en l'apartat corresponent del document.

En el Parc de Marina ja existeixen ordenances, de manera que en el Pla d'Ús Públic s'estableixen les bases per a la seva futura actualització.